

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 28 lipca 2025 r. na posiedzeniu bez udziału stron
w sprawie P. K. oskarżonego z art. 226 § 1 k.k.,
wniosku Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze,
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił
przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w
Jeleniej Górze.

UZASADNIENIE

W dniu 17 lipca 2025 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze o przekazanie do rozpoznania niniejszej sprawy innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k. z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. Sąd wskazał, że oskarżonemu zarzucono popełnienie występku z art. 226 § 1 k.k. na szkodę Prezesa Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze, sędziego X. Y., podczas i w związku z pełnieniem przez nią obowiązków służbowych. Pani Prezes jest zwierzchnikiem służbowym sędziów i sprawuje wewnętrzny nadzór administracyjny nad działalnością administracyjną sądu. Jak zauważył Sąd – „Sytuacja ta mogłaby wywołać u oskarżonego oraz w odbiorze społecznym, przekonanie o braku warunków do bezstronnego prowadzenia

postępowania w przedmiocie rozpoznania sprawy oraz wydania rozstrzygnięcia w tej sprawie”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego jest zasadny i należało go uwzględnić.

Należy oczywiście zauważyć, że instytucja określona w art. 37 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, zaś odstępianie od zasady rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy może nastąpić tylko w razie zaistnienia sytuacji jednoznacznie świadczącej o tym, iż pozostawienie sprawy w gestii tego sądu sprzeciwiałoby się dobru wymiaru sprawiedliwości. Przekazanie sprawy na podstawie art. 37 k.p.k. innemu sądowi równorzędnemu, możliwe jest zatem tylko w szczególnych sytuacjach. Dobro wymiaru sprawiedliwości, stanowiące przesłankę odstąpienia na podstawie art. 37 § 1 k.p.k. od ogólnych reguł ustalania właściwości miejscowej sądu wyraża się między innymi w dążeniu do osądzenia sprawy w rozsądnym terminie, a także zagwarantowaniu stronom realizacji ich procesowych uprawnień.

W ocenie Sądu Najwyższego, wnioskujący Sąd Rejonowy wykazał, że w sprawie niniejszej wystąpiła szczególna sytuacja, która sprawia, iż ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości sprawa ta winna być przekazana do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu. Niewątpliwie do okoliczności uzasadniających zastosowanie właściwości delegacyjnej z art. 37 k.p.k. należy zaliczyć sytuację polegającą na takim układzie procesowym, gdzie Sąd właściwy miejscowo prowadziłby postępowanie, w którym osobą pokrzywdzoną czynem zabronionym jest sędzia tego samego sądu lub sądu nad nim nadrzędnego (*por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 25 lutego 2022 r., I KO 10/22, LEX nr 3322318; z dnia 28 grudnia 2021 r., V KO 94/21, LEX nr 3324582; z dnia 14 czerwca 2018 r., III KO 62/18, LEX nr 2508531*). W realiach przedmiotowej sprawy fakt, iż pokrzywdzonym jest Prezes Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze, może w odczuciu społecznym wzbudzić - chociażby mylne - przekonanie o braku warunków do obiektywnego orzekania, i to niezależnie od tego, czy w rzeczywistości sąd stworzony z sędziów tego sądu byłby w pełni zdolny do niezależnego orzekania.

W rezultacie Sąd Najwyższy uznał, że w zaistniałej sytuacji, przekazanie sprawy winno nastąpić do Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze.

[J.J.]

[r.g.]